

**TODAY'S HUKAMNAMA FROM SRI DARBAR SAHIB
Sri Amritsar.**

[June 19, 2013, Wednesday 04:30 AM. IST]

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁਹੁ ਕਢਾਈ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣ ਆਈ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇਆ ਗੜ ਭੀਤਰਿ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਵਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈਅਨ੍ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੧੪॥

ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ‘ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ’ ਹੈ ਭਾਵ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਿਗਿਆਸੂ ਸੱਚੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਫਤ ਸਾਲਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਖੀਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਅਨੁਭਵੀ ਝਲਕਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਵਿਸਮਾਦ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਗਾਯਨ, ਮਨਨ, ਚਿੰਤਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸੱਚੇ ਜਿਗਿਆਸੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਜੋਤ ਅੰਗਸੰਗ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਰੋਸਾਏ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੋਚ ਤੇ ਵਿਹਾਰ ਸੰਸਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲੋਂ ਨਿਆਰਾ ਤੇ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਆਏ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਤੇ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਫੱਸੇ ਆਮ ਸੰਸਾਰੀ ਵੀ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਪੁੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੁਆਲੇ ਵੱਲੋਂ ਹੋਏ ਝੂਠ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਚੋਂ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਬੱਜਰ ਕਪਾਟ ਵੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਖੁਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਲਈ ਬਾਣੀ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।